

*Ivana Cikoja**

Weblog – new communication challenge

Summary

Thanks to fast development of technology the important changes took place in the process of communication: the flow of information is fast, there are not almost any time and place restrictions. Electronic media enabled many users to be not only receivers of electronic information, but the senders of these information as well. Weblog is such a media. Being democratic and approachable it enabled the wider population to participate actively in two-way communication. It makes the active participation of citizens in controlling and criticizing other media as well as fast reaction possible. Weblog became also the source of information for other media. Recently weblog has become more interesting and influential media worth studying.

Key words: communication, electronic media, weblog, receivers, senders

* The author is a student of PhD study at the University of Zadar

Ivana Cikoja*

Weblog - novi komunikacijski izazov

Sažetak

Zahvaljujući brzom razvoju tehnologije, u procesu komunikacije dogodile su se važne promjene: protok informacija vrlo je brz, a vremenska i prostorna ograničenja gotovo i ne postoje. Elektronički mediji omogućili su brojnim korisnicima da postanu ne samo primatelji medijskih informacija, nego i pošiljatelji takvih informacija. Takav je medij i *weblog*. Zbog svoje demokratičnosti i pristupačnosti omogućio je široj populaciji da aktivno sudjeluje u dvosmjernoj komunikaciji. Omogućuje aktivno sudjelovanje građana u kritici i kontroli ostalih medija te brzo reagiranje. *Weblog* je postao i izvor informacija za ostale medije. U novije vrijeme *weblog* je sve zanimljiviji i sve utjecajniji medij vrijedan proučavanja.

Ključne riječi: komunikacija, elektronički mediji, *weblog*, primatelji, pošiljatelji

* Autorica je studentica doktorskog studija Sveučilišta u Zadru

Uvod

Tijekom stoljeća dogodile su se velike promjene u procesu komunikacije. Kako su se razvijala sredstva za prijenos informacija, tako je s vremenom njihov protok postajao sve brži. Danas se, zahvaljujući suvremenim komunikacijskim sredstvima, brzina protoka informacija mjeri u milisekundama, a komunikacija se može ostvariti u bilo koje vrijeme i bez obzira na prostornu udaljenost.

U vezi s tim važno je primijetiti kako se promijenio i temeljni način komuniciranja. Dok se prije govorilo o *javnom informiranju*, u kojem je komunikacijski proces bio jednosmjernan, danas je riječ o dvosmjernom sustavu javne komunikacije u kojem recipijent i sam može postati kreator i pošiljatelj informacije, a ne samo njezin pasivni primatelj. Zahvaljujući elektroničkim medijima, širokom je krugu populacije otvorena mogućnost brzog reagiranja na bilo kakvu informaciju, a stvoreni su i uvjeti u kojima svaka osoba kojoj je dostupan internet može poslati informaciju brojnim korisnicima tog medija. *Weblog* je nesumnjivo važan i zanimljiv medij u suvremenom načinu komuniciranja te u tom smislu zanimljiv i za proučavanje.

Kratak osvrt na povijest *webloga*

Internetska je komunikacija postavila nove kriterije u procesu javnog komuniciranja, ne samo zbog brzine protoka informacija i činjenice da može povezati ljude iz najudaljenijih mjesta, nego i zato što su stvoreni servisi poput *webloga* na kojima pojedinci ili skupine objavljuju razne vrste tekstova o kojima čitatelji ostavljaju komentare, tj. autor dobiva povratnu informaciju.

Kako je nastao *weblog*? Na stranicama *Wikipedije*, internetske enciklopedije, kao jedan od prvih blogera spominje se Justin Hall, koji je počeo pisati svoj internetski dnevnik 1994., za vrijeme studija na Swarthmore Collegeu.¹ Prema drugim podacima, začetnikom *webloga* smatra se Jorn Barger, autor web-stranica *Robot Wisdom* koji je 1997.

¹ Prema: <http://en.wikipedia.org/wiki/Blog>

osmislio pojam *weblog*², kako bi opisao proces surfanja webom - «logging the web». Treći izvor, Rebecca Blood, u svom članku: *Weblogs: a history and perspective* tvrdi da se počeci te vrste internetske komunikacije mogu primijetiti 1998. Autorica objašnjava da je Jesse James Garrett, urednik *Infosifta*, koji je imao vlastitu web-stranicu, te godine počeo sastavljati popis sličnih stranica koje je pronalazio na *webu*. Zatim je taj popis prosljedio Cameronu Barrettu, koji ga je zatim objavio na stranici *CamWorld*.³

Ubrzo se broj takvih stranica povećao. Bilo je vrlo jednostavno pronaći njihove nazive na popisu najzanimljivijih i čitati sadržaj. Početkom 1999. Peter Merholz objavio je da će ih nazvati «wee-blog», što je zatim skraćeno u «weblog», a urednik takve stranice naziva se «blogger». Nakon toga sve više ljudi počinje objavljivati svoje *weblogove* i stvarati vlastite popise drugih *weblogova* koji su im zanimljivi za čitanje. Iste godine (1999.), Brigitte Eaton sastavlja popis svih *weblogova* (na Eatonweb Portalu). Kriterij za uvrštavanje na taj popis je uređivanje stranice, o čemu postoji zabilježen datum pristupa stranici.⁴

U srpnju 1999. na stranici www.pitas.com pojavljuje se alat pomoću kojeg svatko može otvoriti vlastiti *weblog*. Nadalje su se proširivale mogućnosti uređivanja *webloga* i upravljanja njime, tako da ga svatko može oblikovati i uređivati po vlastitoj želji, i to besplatno. Što se tiče sadržaja, na *weblogovima* su se objavljivali vlastiti zapisi – eseji, misli, komentari, ali i druge poveznice (linkovi).⁵

S vremenom se broj *weblogova* povećao; Rebecca Blood navodi podatak da ih je godine 2000. bilo na tisuće. Danas ih je svakim danom sve više. Dok su na početku *weblogovi* uglavnom označavali stranice koje sadrže *bloggerove* osobne bilješke, razne komentare te popis linkova, s povećanjem broja *blogova* proširio se i njihov sadržajni opseg te su postali i svojevrsna kratka novinarska forma. *Blogeri* međusobno komuniciraju, raspravljaju, linkovima upućuju čitatelje na druge *blogove*. Stvorila se zajednica *weblogera*.

Budući da su takvi servisi otvoreni svima koji na taj način žele komunicirati, stvara se mozaik tema i vrsta tekstova te vrlo raznolik krug

² Prema: <http://index.hr/clanak.aspx?id=120567>

³ Prema: Rebecca Blood: *Weblogs: history and perspective*, http://www.rebeccablood.net/essays/weblog_history.html (25. siječnja 2010.)

⁴ Isto

⁵ Isto

autora i čitatelja. U posljednje vrijeme i ostali mediji često navode *weblogove* kao izvore informacija.

Weblog u Hrvatskoj

Prema podacima koji nalaze na stranicama Bloghaera, početke *webloga* u Hrvatskoj treba tražiti u godini 2003. kad se javila ideja, a projekt je pokrenuo Dario Markuš, koji je novinarsko iskustvo stekao u IT-novinarstvu, kao novinar i urednik. Osnivač *Bloghaera*, pokretač *Monitorhaera* te *Forumbaera* je i Željko Anderlon, koji se posebno bavi linkovima i nastoji pojednostaviti korištenje *bloga*. Dalibor Kunić je savjetnik za razvoj projekta, a Hrvoje Hladnik zadužen je za programiranje.⁶

Osim *Bloghaera*, u Hrvatskoj postoje i drugi blog-servisi: *Mojblog*, *Bloggerhaer*, *Blogspot.com*. Servis *Mojblog* nastao je 2004. Za njegovo su osnivanje zaslužni Tomislav Fistrić, Krešimir Drvar i Martin Birač. Na internetskim se stranicama mogu pronaći podaci kako je *Mojblog* nastao kao prvi takav servis u regiji.⁷ *Mojblog* je nastao u proljeće 2004., a nakon toga, u svibnju iste godine nastaje i *Bloghaer*. O povijesti bloga u Hrvatskoj postoje podaci na stranicama *Wikipedije* gdje je zapisano: «Korištenje bloga počinje se širiti u Hrvatskoj pojavom domaćih web stranica 2004. godine. Prvi hrvatski blog alat bio je *MojBlog.hr* koji se pojavio u proljeće 2004, a kasnije, početkom svibnja rad počinje i *blog.hr* koji je povezan sa e-zine *Monitor* (www.monitor.hr) te uz medijsku promociju u masovnim medijima postiče veliku popularnost. *SLOG* ili *Slavonski Blog* koji je mreža blog-alata na lokalnim slavonskim portalima. Mogućnost vođenja bloga ponudio je servis *Iskrica*. Najstariji post koji se sada može pronaći na *Iskrici* datiran je na 21.03.2003. a samo puštanje servisa je koji mjesec ranije, obzirom da sa iskrica webloga nestaju postovi korisnika koji su u međuvremenu pobrisali profil. Servis se na *Iskrici* zove *weblog*, termin koji se u to vrijeme koristio sinonimno. Iz dosad poznatih podataka pretpostavlja se da je najstarija stranica ovog sadržaja u Hrvatskoj *Dnevnik*, postavljen 2001. godine. Video blog ima *4ytv.net* a portal *Index.hr* pokrenuo je testnu fazu *Blogger.hr* alata od

⁶Prema: <http://www.blog.hr/html/impressum/> (25. siječnja 2010.)

⁷ Prema: <http://hr.wikipedia.org/wiki/Blog> (25. siječnja 2010.)

20.4.2006. T-portal je pokrenuo *BigBlog* kao sastavni dio servisa korisnicima. Portal *Križ života* ima blogove s vjerskim temama.»⁸

Na temelju internetskih izvora, koji sadrže različite podatke, nije posve jasno kad je točno nastao *weblog* u Hrvatskoj i koji je prvi hrvatski blog-servis. Ostaje otvoreno pitanje jesu li doista statusu i popularnosti *Bloghaera* pripomogli mediji, premda nije nastao kao prvi takav servis i je li ipak *Mojblog* nastao prije, samo što nije postigao istu medijsku pozornost?

Za usporedbu, primjerice, u studenom 2006. zabilježen je podatak da *Bloggerhaer* ima oko 30000 registriranih *blogova*, s na servisu *Bloghaer* 191.752 *blogova*.⁹ Na servisu *Bloghaer* danas ima 824.696 registriranih *blogova*.¹⁰

U Hrvatskoj danas postoje razni *blog*-servisi: *Mojblog*, *Bloghaer*, *Bloggerhaer*, *BigBlog*, a osim njih i brojni portali nude mogućnost pisanja bloga, a kako bi postigli što veću čitanost i popularnost, mnogi portali surađuju i s pjevačima, piscima i drugim javnim osobama koje za njih pišu svoje blogove.

Vrste *weblogova* i njihova obilježja

Weblog, kao moderan komunikacijski medij, ponajprije predstavlja način izražavanja *blogerovih* misli, stavova, ideja o bilo kojoj temi, iz bilo kojeg područja. Među *blogerima* se mogu naći oni koji se bave najrazličitijim temama, od vlastitih doživljaja, svakodnevnih osobnih preokupacija, ali i oni koji se na svojim *blogovima* bave samo jednom određenom temom ili posebnim područjem (povijest, društvena zbivanja, politika, sport i sl.).

Budući da *weblog* izaziva dosta pozornosti, postoji sve više informacija o tom mediju, a vjerojatno će biti i sve više interesa za njegovo proučavanje. Stoga se na stranicama *Wikipedije* već može pronaći dosta informacija o *weblogu*, a pojavljuje se i pojam «tipologija blogova» koji se odnosi na pokušaj katalogiziranja *blogova* prema temama. Tako se može pronaći sljedeća kategorizacija:

⁸ <http://hr.wikipedia.org/wiki/Blog> (25. siječnja 2010.)

⁹ Prema: Sandra Babić: *Matija Babić ušao u utrku s Darijem Markušem*, <http://www.liderpress.hr/Default.aspx?sid=9549>, 22. 11. 2006. (25. siječnja 2010.)

¹⁰ podatak zabilježen 25. siječnja 2010. na stranici <http://www.blog.hr>

- «internet dnevnici osobnog karaktera, opisuju svakodnevne aktivnosti autora;
- dnevnici pojedinih manifestacija, popularnih emisija masovnih medija
- e-zine časopisi u formi bloga (primjer monitor.hr)
- tematski blogovi koje vode pojedinci - primjerice filmske kritike, recenzija kompjutorskih programa itd. (primjer film.blog.hr)
- pjesnički blogovi (primjer pbp.blog.hr - portal blog poezije, humoon.blog.hr - Carica in Novo Ruho])
- regionalni blogovi (primjer istra.blog.hr - blog posvećen istarskoj regiji)
- kolaborativni blogovi, na kojima sudjeluje veći broj autora (primjer infocroatia.com/blog/ - Info Croatia blog)
- priče (primjer tajpvrajter.blog.hr, babl.blog.hr - Čovjek-vadičep, blueville.blog.hr, leb.mojblog.hr)
- putopisni blog (primjer blogomobil.blog.hr, slobs.blog.hr - Slobs u Iraku)
- blogovi koje vode popularne javne osobe u sklopu propagandnih aktivnosti opaljena.blog.hr)
- promotivni blogovi
- političke kampanje na blogovima
- fanfiction blogovi - slično pričama (primjer lillyslife.blog.hr/ - Potterova družina], hogwartslife.blog.hr/ - Hogwarts life, maraudersandme.blog.hr - Kronike iz Hogwarta, somewhereibelong.blog.hr/)
- teen blogovi - obavještavaju i plaču (primjer charmed17.blog.hr/, greengirl.blog.hr/, obnoxious-girl.livejournal.com/)¹¹

No, najčešći su, ipak, nespecijalizirani blogovi na kojima se mogu pronaći različite vrste tekstova i tema. Zahvaljujući svojoj brojnosti i raznovrsnosti, *blogovi* su postali, kako navodi Davor Moravek: «oruđe demokratičnosti, ali i potencijalne anarhičnosti.»¹² Naime, *blogovi* često

¹¹Prema: http://hr.wikipedia.org/wiki/Tipologija_blogova (25. siječnja 2010.)

¹²Davor Moravek: *Eseji: Medijska demokracija ili anarhija?*

<http://www.noebius.com/pdf/esaji-medijska-demokracija-ili-anarhija.pdf> (25. siječnja 2010.)

predstavljaju svojevrsnu kontrolu i kritiku onoga što donose drugi mediji. Jedno od važnih obilježja komunikacije na *blogu* je brzo reagiranje. U slučaju da se u medijima objavi kakva neprovjerena vijest ili nevjerodostojna informacija, na blogu je moguća vrlo brza reakcija na takvu vijest ili informaciju. Iako se, u tom smislu, *blogerima* često prigovara da je lakše komentirati ili reagirati na ono što prenose mediji dok je zadatak medija i prikupljanje i objava informacija. No, u posljednje vrijeme sve više dolazi do izražaja i pojava da ostali mediji navode *blogove* kao izvore informacija. Na *blogu* se, naime, osim komentara ili reakcija na aktualne događaje ili vijesti, mogu naći i izvorne, još neobjavljene informacije koje *blogeri* sami prikupe i prezentiraju ih. Najčešće su to vijesti o aktualnim društveno-političkim, gospodarskim temama, ali i vijesti iz drugih područja.

Tako su, primjerice, nakon što je bloger 45 Lines objavio sljedeću vijest na blogu (vijest objavljena na naslovnici *Bloghaera*)¹³, tu vijest objavili i u drugi mediji, navodeći blog kao izvor informacije:

10.11.2006

Novi list potvrdio priču blogera 45 lines o francuskoj prijavi protiv Mesića

Francuski odvjetnik Ivan Jurašinić, u ime Marina Tomulića, podnio je istražnom sudu u Nanterreu kaznenu prijavu protiv »Marka Nikolića i ostalih« zbog pokušaja ubojstva njegova klijenta. U kaznenoj prijavi spominje se i hrvatski predsjednik Stjepan Mesić kao svojevrsni politički patron naručitelja ubojstva, koji je prema prijavi Hrvoje Petrač, prenosi današnji Glas Istre koji je informaciju preuzeo s Bloga. Peratović koji je prvi objavio tu informaciju, na svom blogu je još prije nekoliko dana objavio pismo francuskog odvjetnika Ivana Jurašinića upućenom Mesiću koje je pristiglo autoru s anonimne mail adrese.

Update - Komentar Peratovića: "Jučer me nazvao novinar Novog lista i dao sam mu kontakt u Francuskoj. Zbilja nije korektno od Novog lista što prešućuje izvor." Ipak, "upravo je stojedinica uzela izjavu. Blog dobiva pravo građanstva ;)"

Navedeni primjer nije jedini takav slučaj. Sljedeći primjer pokazuje kako je i u televizijskom novinarstvu blog poslužio kao izvor informacija. Članak o tome objavljen je na naslovnici *Bloghaera*¹⁴:

¹³Izvor: <http://www.blog.hr/news/2006/11/novi-list-potvrdio-pricu-blogera-45-lines-o-francuskoj-prijavi-protiv-mesica-2566.html> (25. siječnja 2010.)

29.09.2006

HTV je u današnjem Dnevniku emitirao prilog o DTK mreži i tajnom ugovoru o prodaji HT-a Deutsche Telekomu. Na kraju priloga iznesena je i informacija o incidentu s kabelima koju je objavio T-Zombix u jučerašnjem postu. Kako Flop komentira, čini se da je ovo prvi put u Hrvatskoj da jedna tako gledana emisija kao **izvor** informacije spominje **blogera**. Ovako je voditelj Dnevnika pročitao vijest: "Da je bitka za telekomunikacijsko podzemlje itekako žestoka, govori i jučerašnji incident u Varaždinu. Prema internetskom blogu T-zombix, radnici Vodatelata htjeli su u podzemnu infrastrukturu umetnuti četiri kilometra svoga optičkog kabela, pa su onda, na zahtjev HT-a, došli drugi radnici i taj kabel izvukli, a onda su pale teške riječi i jedno vjetromotorsko staklo." Snimku priloga možete pogledati na službenim HRT-ovim web stranicama ili YouTubeu.

Golemu je pozornost u Hrvatskoj izazvala afera «Sunčani Hvar», a prva je vijest (24 sata prije svih medija) o potpisivanju ugovora o prodaji Sunčanog Hvara objavljena 3. siječnja 2007. na blogu CNN, na kojem je blogger objavio i fotografiju dokumenta, tj. ugovora o prodaji. Sljedećeg je dana vijest objavljena na naslovnici *Bloghaera*¹⁵:

4. siječnja 2007.

Ekskluzivno: Sunčani Hvar je ipak prodan strancima, a javnost obmanuta

CNN posjeduje dokumenta koji ukazuje na prodaju Sunčanog Hvara i da javno privatno partnerstvo ne postoji! U travnju 2005. godine u Vladi RH parafiran je Ugovor za formiranje javno-privatnog partnerstva u društvu Sunčani Hvar d.d. O tome je pisala i Slobodna Dalmacija, no što se to stvarno potpisalo nikad nije objavljeno. No, potpisana je druga vrsta ugovora koje je objavio CNN, a koje možete skinuti ovdje. U roku od nekoliko godina **grupa Orco** postat će apsolutni većinski vlasnik Sunčanog Hvara. Opet je došlo do prijevare građana RH i prodaje hrvatske imovine mimo znanja hrvatskih građana.

¹⁴Izvor: <http://www.blog.hr/news/2006/09/29/> (25. siječnja 2010.)

¹⁵ <http://cnn.blog.hr/2007/01/1621949654/cnnbloghr-posjeduje-dokument-koji-ukazuje-na-prodaju-suncanog-hvara-javno-privatno-partnerstvo.html> (25. siječnja 2010.)

Zanimljivo je da je vijest objavljena na *blogu* izazvala i čitav niz reakcija, reagirala je i Vlada Republike Hrvatske, kao što se može vidjeti iz vijesti objavljene 6. siječnja 2007. na naslovnici *Bloghaera*¹⁶:

Stigla reakcija iz Vlade nakon objave dokumenata o Sunčanom Hvaru na Blogu

Nakon što je na [cnn.blog.hr](http://www.blog.hr) prvi put objavljen tajni sporazum Hrvatskog fonda za privatizaciju i Orco grupe iz Luksemburga, koja je po modelu javno-privatnog partnerstva postala suvlasnik Sunčanog Hvara, vijest je prenijela većina medija. Neki mediji su informaciju prisvojili kao svoju, drugi su kao izvor naveli Internet, a treći, poput Radia 101, profesionalno su naveli pravi izvor. U međuvremenu je pristigla i reakcija iz Vlade koja je odbacila sve optužbe.

Nakon toga uslijedila je i reakcija medija koji su željeli doznati tko je tajanstveni bloger koji je objavio tako važan podatak pa je *Večernji list* intervjuirao autora bloga *CNN* te je intervju objavljen 13. siječnja 2007., što je isto tako zabilježeno i na naslovnici *Bloghaera*¹⁷:

Intervju s blogerom CNN zahvaljujući kojem je Hvar dobio kontrolni paket dionica

Hvarani su proteklog tjedna dobili jamstva da će kontrolni paket dionica poduzeća Sunčani Hvar pripasti njihovom gradu. Pod povećalom medija o tome su se dogovorili hvarski gradonačelnik Pjerino Bebić i potpredsjednik Vlade Damir Polančec uz sufliranje cijele čete političara. Ipak, najveća zasluga za taj posao pripada blogu CNN – Croatian Nauseous News, u doslovnom prijevodu “Odvratne hrvatske vijesti”. Intervju s našim blogerom.

Iz navedenih se primjera može zaključiti kako *blogovi* zaista mogu imati značajan utjecaj, ne samo kao moderan komunikacijski medij u suvremenom, umreženom društvu u kojem se sve više govori o pojmu *digitalne demokracije*, nego i kao svojevrsna kontrola drugih medija, ali i izvor novih informacija koje su važne za javnost, a koje onda drugi mediji katkad prenose upravo s *blogova*.

¹⁶ <http://www.blog.hr/news/2007/01/04/>, <http://www.blog.hr/news/2007/01/06/> (25. siječnja 2010.)

¹⁷ <http://www.blog.hr/news/2007/01/13/> (25. siječnja 2010.)

Pritom je važno imati na umu kako ipak najveći broj *blogova* sadrži osobne teme, stavove i razmišljanja *blogera*, ali se i u tom smislu može govoriti o demokratičnosti *bloga* koji omogućuje javno iznošenje vlastitih stavova, upozoravanje na neke aktualne događaje ili teme te njihovu kritiku i/ili analizu.

U literaturi se spominju različiti nazivi za tu vrstu suvremene komunikacije, odnosno demokracije u e-medijima: «**elektronska demokracija** i **teledemokracija**, **demokracija digitalnog doba** i **cyberdemokracija**, **demokracija on line**. Bilo koji sugerirajući naziv oznaka je demokratizacije društva i proširenja političke participacije umreženih građana. Riječ je o participacije u smislu proširivanja komunikacijskog polja utjecanja na vlast, prijenosa stavova i mišljenja i razvoja modela izravne demokracije, zatim participacije na globalnoj razini utjecanjem na procese u međunarodnoj političkoj zajednici. Digitalna demokracija ili umrežena demokratska politika ima emancipacijski i participacijski politički potencijal na razini civilnog društva nacija-država i transnacionalnog civilnog društva. Velik je njezin potencijal za mobilizaciju masa za demokratske političke ciljeve te obrazovnu, političko-kulturnu i društveno-kontrolnu političko marketinšku ulogu. (Usp. *Helga Böhm – Vera Hertevich, Internet und Demokratie, Internet, file:// C:My Documents/Internet und Demokratie.htm*).»¹⁸

Blog, kao e-medij, svakako ima svoje mjesto u tom procesu demokratizacije, odnosno u otvaranju mogućnosti da građani sve više proširuju polje svog utjecaja iznoseći svoje stavove koji, čak i kad govore o osobnim preokupacijama, postaju sociološki indikativni jer su odraz individue koja se u određenom vremenu i prostoru nalazi u određenoj u društvenoj situaciji. Važnost i snagu *bloga* osobito su pokazali primjeri koji dokazuju kako se, zahvaljujući širokoj lepezi populacije koja piše na *blogu*, ostvaruje mogućnost otkrivanja posve novih informacija nedostupnih javnosti i još neotkrivenih u drugim medijima.

Dakako, na *blogu* se može primijetiti i niz drugih aktivnosti – primjerice humanitarno djelovanje kad *blogeri* lančano prosljeđuju informaciju o osobama kojima je potrebna pomoć, do organiziranog nastojanja da se pomogne konkretnom akcijom – kao što je otvaranje novog *bloga* na kojem *blogeri* organiziraju aukciju vlastitih predmeta kako bi

¹⁸<http://damp.nsk.hr/arhiva/vol1/916/8199/www.cpi.hr/download/links/1409.pdf>, (25. siječnja 2010.) <http://www-user.uni-bremen.de/~hboehm/>

se novac od prodaje dodijelio osobi kojoj je potreban (primjerice – za takav je cilj otvoren blog <http://aukcijazaanju.blog.hr>).

Osim toga, na *blogu* se može se primijetiti i politička aktivnost, odnosno djelovanje političara koji se pisanjem *bloga* još više nastoje približiti javnosti, tj. širiti vlastitu političku propagandu. Tako primjerice aktivno pišu: Davorko Vidović, Nenad Stazić, Marin Jurjević.

S obzirom na brojnost blogova, vrlo je teško uopće nabrojiti sve zastupljene teme, odnosno sva područja o kojima se može komunicirati. Objasnjavajući pojam komuniciranja, Mario Plenković piše: «Kad je riječ o shvaćanju ovoga pojma - komuniciranja – onda se postavlja kao osnovni problem izgradnja komunikacijskog sustava koji neće biti emisiono i difuzijsko sredstvo jedne grupe, nego tribina, zajednički poligon na kojem će se ukrštati pitanja i problemi kao i odgovori i rješenja odozgo, odozdo, s lijeva i s desna, koji će dakle više biti centar gdje se informacije stvaraju demokratskim konsenzusom, nego mjesto odakle se daju saopćenja i upute što i kako ljudi treba da rade.»¹⁹ S obzirom na raznolikost i brojnost tema, i činjenicu da blog uistinu nije samo «emisiono i difuzijsko sredstvo jedne grupe», nego uistinu «tribina», odnosno «zajednički poligon» na kojem se raspravlja o pitanjima i problemima, a informacije se stvaraju tako da ih svatko može objaviti i prokomentirati, *blog-servis* se sve više pokazuje kao snažan medij koji upravo zbog svojih obilježja, tematske širine, brojnosti blogova, demokratičnosti komuniciranja koju pruža građanima, zaslužuje sve veću pozornost.

Zaključak

S obzirom na suvremena komunikacijska sredstva, zahvaljujući kojima danas nema prostornih i vremenskih granica u komunikaciji, sve više se može primijetiti medijska utrka za brzinom i točnošću objavljivanja informacija. To je potaknuto ne samo brzinom protoka informacija i činjenicom da gotovo ne postoje vremenske i prostorne granice, nego i brojnošću i širokim izborom izvora informacija te raznolikošću medija na kojima one mogu biti objavljene. Stoga ne čudi spomenuta utrka jer se lako događa da je informacija koju određeni medij želi objaviti možda već

¹⁹ Mario Plenković: *Komunikologija masovnih medija*, Barbat, Zagreb, 1993. str. 70.

negdje objavljena na nekom mediju dostupnom građanima pa time upravo taj medij postaje primarni izvor određene informacije, odnosno pomalo ruši nastojanje drugog medija koji je želio biti prvi, odnosno brz i aktualan.

Zbog svoje demokratičnosti i (u Hrvatskoj još uvijek relativne) pristupačnosti, blog je nova vrsta medija koji širokoj populaciji omogućuje demokratično komuniciranje, iznošenje vlastitih stavova, misli, osjećaja, ali i novih informacija. Osim toga, omogućuje i aktivno sudjelovanje građana u kritici i kontroli ostalih medija, brzo informiranje i, što je još važnije, dvosmjernu komunikaciju, tj. isto tako brzo reagiranje građana na neku informaciju. Sve to ukazuje da je *blog* u eri suvremene komunikacije sve zanimljiviji i očito sve utjecajniji medij vrijedan proučavanja.

Literatura

Babić, Sandra: *Matija Babić ušao u utrku s Darijem Markušem*,

<http://www.liderpress.hr/Default.aspx?sid=9549>, 22. 11. 2006.

Blood, Rebecca: *Weblogs: history and perspective*,

http://www.rebeccablood.net/essays/weblog_history.html

Moravek, Davor: *Eseji: Medijska demokracija ili anarhija?*

<http://www.noebius.com/pdf/eseji-medijska-demokracija-ili-anarhija.pdf>

Plenković, Mario: *Komunikologija masovnih medija*, Barbat, Zagreb, 1993.

Mrežni izvori:

<http://www.blog.hr> (25. siječnja 2010.)

<http://www.blog.hr/html/impressum/> (25. siječnja 2010.)

<http://en.wikipedia.org/wiki/Blog> (25. siječnja 2010.)

<http://hr.wikipedia.org/wiki/Blog> (25. siječnja 2010.)

http://hr.wikipedia.org/wiki/Tipologija_blogova (25. siječnja 2010.)

<http://www.index.hr/vijesti/clanak.aspx?id=120567> (25. siječnja 2010.)

<http://www.blog.hr/html/impressum/> (25. siječnja 2010.)

<http://hr.wikipedia.org/wiki/Blog>

<http://www.liderpress.hr/Default.aspx?sid=9549> (25. siječnja 2010.)

Davor Moravek: *Eseji: Medijska demokracija ili anarhija?*

<http://www.noebius.com/pdf/esaji-medijska-demokracija-ili-anarhija.pdf>

(25. siječnja 2010.)

<http://www.blog.hr/news/2006/11/novi-list-potvrdio-pricu-blogera-45-lines-o-francuskoj-prijavi-protiv-mesica-2566.html> (25. siječnja 2010.)

<http://www.blog.hr/news/2006/09/29/> (25. siječnja 2010.)

<http://cnn.blog.hr/2007/01/1621949654/cnnbloghr-posjeduje-dokument-koji-ukazuje-na-prodaju-suncanog-hvara-javno-privatno-partnerstvo.html> (25. siječnja 2010.)

<http://www.blog.hr/news/2007/01/04/>,

<http://www.blog.hr/news/2007/01/06/>

<http://www.blog.hr/news/2007/01/13/> (25. siječnja 2010.)

<http://damp.nsk.hr/arhiva/vol1/916/8199/www.cpi.hr/download/links/1409.pdf>, (25. siječnja 2010.) <http://www-user.uni-bremen.de/~hboehm/> (25. siječnja 2010.)